

Nekaj vtisov o šoli v naravi v Rakovem Škocjanu sta zbrala in zapisala učenec Aleksander in učenka Karin:

ŠOLA V NARAVI

DOLINA RAKOVEGA ŠKOCLJANA

Letošnja šola v naravi v dolini Rakovega Škocjana nam bo ostala v zelo lepem spominu. V dneh od 7. 1. do 11. 1. 2013 smo si veliko ogledali in se marsikaj novega naučili o naših naravnih znamenitostih.

Rakov Škocjan, ki je dobil ime po raki v reki Rak, je kraška dolina, po kateri teče reka Rak. Leži med Cerkniškim jezerom in Planinskim poljem. Nastala je zaradi udiranja stropa podzemeljskih jam. Tu so izjemne kraške posebnosti, od naravnih mostov in ponikalnic. Številne med njimi smo si ogledali in raziskali v živo.

Že prvi dan smo odšli peš do Cerkniškega jezera, naravnega slovenskega bisera. Je presihajoče jezero, ki se poleti spremeni v polje, na katerem kmetje kosijo travo. Pozimi dobi jezero ledeno ploskev, na kateri uživajo stari in mladi.

Tudi Zelške jame so naravni spomenik Notranjskega narodnega parka. Iz jam izvira reka Rak, ki nato po približno 3km ponovno ponikne v Tkalci jami. Vhod vanje je iz vzhodne strani Rakovega Škocjana.

V sredo dopoldne smo spoznavali Unško koliševko. To je do 125 metrov globoka jama udornica, ki je nastala s podrtjem stropa. Je ena največjih jam s prepadnimi stenami na Slovenskem in se nahaja zahodno od Unca.

Natančneje smo spoznavali tudi reko Ljubljanico – reka sedmerih imen. Na svojem prvem izviru pod Snežnikom se imenuje Trebuhovica, potem Obrh, Stržen, Rak, Pivka, Unica in nazadnje Ljubljanica, ki se čez Ljubljansko barje pridruži Savi.

Dolina Rakovega Škocjana ima tudi obširne gozdove. V njih so se ohranile gorske zveri, medvedi in volkovi. Želeli smo videti medveda, zato smo ob luži nastavili hrano in postavili kamero. Toda te sreče nismo imeli!

Poleg spoznavanja naravnih lepot smo imeli razne igre in tekmovanja, ocenjevanje sob, razne finte in fore ter Uršulin večer. Zanimivo je bilo učenje in tekmovanje v lokostrelstvu. Adrealin se nam je zelo povečal pri plezanju po naravni steni. Čeprav smo imeli potrebno opremo in bili zvezani z vrvjo, se nas je poloteval strah, vendar smo vsi srečno preplezali kamnito steno. Od plezanja smo prešli na veslanje s kanuji po leni, ozki in globoki reki Rak. Oblečeni smo bili v rešilne jopiče in smo močno veslali. Čeprav so nas bolele roke, smo bili nazadnje zelo veseli tega športa, saj se ni noben kanu prevrnil in vsi smo bili suhi in na trdnih tleh.

Čeprav smo vstajali ob 7h, imeli obilne obroke, raznovrstno hrano (najboljša sta bila pašta in piščanec), manjkalo nam ni niti nogometa, smo vseeno bili veseli petka in povratka domov.

Aleksander Valič, 7. a

V NARAVO Z GLAVO

Prvi teden v novem letu smo učenci 7. a in 7. c razreda bili v zimski šoli v naravi v Rakovem Škocjanu. V ponedeljek zjutraj smo vsi vedoželjno čakali na avtobus, ki nas je odpeljal novim dogodivščinam naproti.

Rakov Škocjan leži ob vznožju gozdnatih Javornikov, ki predstavljajo del slovenskega

dinarskega sveta. Ima veliko kraških posebnosti, kot so: naravni mostovi, ponikalnice, kraške jame ... To je eno najstarejših zavarovanih naravnih območij v Sloveniji. V zunanjem pasu zavarovanega območja leži na gozdni jasi dom Rak, ki je za teden dni postal naš dom.

Pred domom nas je pričakal učitelj, ki nam je razložil navodila, pravila ter naše dolžnosti. Razporedil nas je po sobah.

Naša prva naloga je bila, da se namestimo v sobe in pripravimo postelje. Po kosilu smo odšli na pohod do Cerkniskega jezera. Ko smo prispeli, nam je učitelj predstavil njegove značilnosti in posebnosti. Prvi dan smo zaključili z nočnim pohodom. Spoznali smo Ernestinino jamo ter zelo zanimivo legendo o tej jami. Najzanimivejši pa je bil most želja, kjer smo vsi pustili naše skrite želje.

V torek zjutraj smo odšli v Zelške jame. Med potjo nam je učitelj predstavil kraške pojave. Pri vsakem smo se ustavili in si ga ogledali. Ko smo prispeli do jame, smo si nadeli svetilke, saj je v jami bila tema. Učitelj nam je predstavil značilnosti kraške jame, kapnikov ter njihov nastanek. Zvečer smo se zabavali ob družabnih igrah.

V naslednjih dneh smo si ogledali gozd in gozdna drevesa, preučevali njihovo rast in skorjo, se učili orientacije. Po reki Rak smo se vozili s kanuji ter se tako učili spretnosti krmiljenja in veslanja. Plezali smo po jamskih stenah in se naučili, kako se v naravi prižge taborni ogenj.

Meni je najbolj všeč bilo streljanje z loki, saj sem spoznala, da imam zelo mirno in natančno roko. Poleg tega smo vsak dan morali skrbeti za red in čistočo bivalnih prostorov.

Sama sem komaj verjela, koliko lepot in zares posebnih naravnih znamenitosti je okrog nas. Koliko se lahko naučimo iz preprostih naravnih danosti, ki nas obdajajo. Domov smo prišli bogatejši z naravoslovnim znanjem in sobivanjem z naravo. Poleg tega nam je bilo lepo tudi zato, ker smo se veliko družili in se zabavali.

Karin Rože, 7. c

Vtisi o šoli v naravi

Prispeval Polona

Sreda, 23. januar 2013 14:00 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 31. januar 2013 12:56
